

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618200037
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6618200037.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivce Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša, v spore žalobcov: 1/ O. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX a 2/ E. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX, obaja zastúpení advokátom JUDr. Róbertom Gombalom, Advokátska kancelária Lučenec, P. Rádsayho 14/A, proti žalovanému: I. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. X zastúpeného advokátom: JUDr. Františkom Komkom, Advokátska kancelária Prešov, Hlavná 27, o zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/, proti dopĺňaciemu uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 6C/1/2018-229 zo dňa 26. 10. 2021, takto

rozhodol:

I. Dopĺňacie uznesenie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovia 1/ a 2/ **s ú p o v i n n í** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým dopĺňacím uznesením okresný súd rozhodol o uložení povinnosti žalobcom 1/ a 2/ zaplatiť žalovanému náhradu trov konania (pred súdom prvej inštancie - pozn. odvolacieho súdu) vo výške 100 % do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške nároku. Zároveň vo výroku II. opravil odsek 10 odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 6C/1/2018-207 zo dňa 15. 12. 2020, ktorý správne znie: „Súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Pretože v konaní o zrušení zabezpečovacieho opatrenia bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný, súd mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2. Okresný súd v dôvodoch dopĺňacieho uznesenia poukázal na to, že žalovaný sa podaním doručeným súdu dňa 21. 08. 2020 domáhal zrušenia zabezpečovacieho opatrenia (ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu v Lučenci č. k. 6C/1/2018-76 zo dňa 05. 02. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/191/2018-167 zo dňa 04. 07. 2018), ktorým bolo zriadené záložné právo k spoluvlastníckym podielom k nehnuteľnosti žalovaného evidovaným Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom, ktoré nehnuteľnosti sú špecifikované v bode I. výroku uznesenia súdu prvej inštancie. Uvedené zabezpečovacie opatrenie okresný súd zrušil uznesením č. k. 6C/1/2018-207 zo dňa 15. 12. 2020.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný podanie označené ako odvolanie. Uznesenie vo výroku o náhrade trov konania žiadal zrušiť a priznať žalovanému voči žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení. Žalovaný v predmetnom podaní uviedol, že o zrušení neodkladného opatrenia pre odpadnutie dôvodov môže súd rozhodnúť výlučne na návrh. Na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaný nielen žalovaný, ale aj samotný žalobca. Žalobca takýto návrh nepodal a uznesenie o

zrušení neodkladného opatrenia musí podľa názoru žalovaného obsahovať aj výrok o trovách konania. Z daného dôvodu žiadal uznesenie okresného súdu doplniť.

4. Okresný súd uvedené podanie posúdil ako návrh na doplnenie uznesenia vzhľadom ku skutočnosti, že uznesenie o zrušení zabezpečovacieho opatrenia č. k. 6C/1/2018-207 zo dňa 15. 12. 2020 neobsahovalo výrok o náhrade trov konania.

5. Návrh na doplnenie uznesenia okresný súd posúdil podľa ust. § 225 ods. 1 až 3, § 224, § 234 ods. 2, § 255 ods. 1 CSP a teraz odvolaním napadnutým dopĺňacím uznesením doplnil uznesenie o zrušení zabezpečovacieho opatrenia výrokom o povinnosti žalobcov 1/ a 2/ zaplatiť žalovanému náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, a zároveň okresný súd opravil ods. 10 predmetného uznesenia okresného súdu týkajúce sa dôvodov rozhodnutia o náhrade trov konania, keďže uznesenie okresného súdu výrok o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie neobsahovalo. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie opomenul rozhodnúť o výroku o trovách konania, a s tým bolo spojené aj nesprávne odôvodnenie obsiahnuté v bode 10 dôvodov uznesenia, bolo potrebné odôvodnenie zosúladiť s poukazom na ust. § 224 CSP s doplnením uznesenia.

6. Proti dopĺňaciemu uzneseniu podali žalobcovia 1/ a 2/ odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP). Žiadali ho zrušiť, pretože súd prvej inštancie pri vydávaní dopĺňacieho uznesenia vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie súdu prvej inštancie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázali na to, že súd prvej inštancie rozhodol dopĺňacím uznesením o doplnení uznesenia Okresného súdu v Lučenci č. k. 6C/1/2018-207 zo dňa 15. 12. 2020 o rozhodnutie o trovách konania napriek tomu, že pôvodne v odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že náhradu trov v konaní sp. zn. 6C/1/2018 nemohol priznať, pretože v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/5/2018 bol súd povinný zrušiť zabezpečovacie opatrenie z úradnej moci, avšak nedopatrením tak nespravil. Preto aj s poukazom na to, že ide o trovy konania, ktoré vznikli po skončení konania, nebolo ich náhradu možné žalovanému priznať. Súd prvej inštancie sa pri vydávaní dopĺňacieho uznesenia s týmto jeho pôvodným odôvodnením rozhodnutia o nemožnosti priznania trov v konaní o zrušení zabezpečovacieho opatrenia vôbec nevysporiadal a len ho bez bližšieho odôvodnenia z akého dôvodu trovy konania v rámci tohto konania žalovanému priznal, nahradil textom, že súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP a s odôvodnením, že v konaní o zrušení zabezpečovacieho opatrenia bol žalovaný úspešný. Žalobcovia takýto postup súdu prvej inštancie, ktorý bez akéhokoľvek odôvodnenia zmenil svoj pôvodný názor o nemožnosti priznania trov, považujú za inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobcovia tiež namietali, že na vydanie dopĺňacieho uznesenia neboli splnené zákonné podmienky. Z dokumentov, ktoré sú im dostupné, vyplýva, že žalovaný nepodal návrh na doplnenie uznesenia č. k. 6C/1/2018-207 v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia. Žalovaný podal proti tomuto uzneseniu v rozsahu neexistujúceho výroku odvolanie a následne žalovaný len podaním - vyjadrením zo dňa 11. 08. 2021 dôvodil vo všeobecnosti ako je potrebné hodnotiť podania v rámci civilného sporového konania, no ani v rámci toho vyjadrenia nepodal návrh na doplnenie uznesenia a ani výslovne neuviedol, že jeho podanie - odvolanie zo dňa 04. 01. 2021 je možné hodnotiť ako návrh na doplnenie uznesenia. Žalobcovia uviedli, že rešpektujú skutočnosť, že podanie strán sporu je potrebné v zásade hodnotiť podľa ich obsahu, no na druhej strane je nepochybné, že súd nemal umožnené si „domýšľať“ obsah úkonu strany sporu, alebo z obsahu robiť závery, ktoré z úkonu strany sporu nevyplývajú. Pritom je nepochybné, že žalovaný je v spore zastúpený právnym zástupcom, a teda žalovaný bol spôsobilý nepochybným spôsobom v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia reagovať na uznesenie okresného súdu v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania. Súd teda nemal vyhodnotiť úkony žalovaného ako návrh na doplnenie uznesenia okresného súdu č. k. 6C/1/2018-207 zo dňa 15. 12. 2020 a dopĺňacie uznesenie nemal vydať, pretože na jeho vydanie neboli splnené zákonné podmienky. Žiadali teda, aby odvolací súd dopĺňacie uznesenie okresného súdu zrušil.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté uznesenie (dopĺňacie uznesenie) ako vecne správne potvrdiť. Tvrdil, že dôvody, ktoré uvádzajú žalobcovia 1/ a 2/ vo svojom odvolaní, sú irelevantné, právne neobstoja. Z obsahu súdneho spisu v prejednávanej veci nepochybné vyplýva, že žalovaný na výzvu súdu zo dňa 03. 08. 2021, aby uviedol súdu, či podanie zo dňa 05. 01. 2021 označené ako „Odvolanie“ má súd považovať za odvolanie, resp. za návrh na doplnenie uznesenia v časti trov, žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu písomné vyjadrenie zo dňa 11. 08. 2021, na obsahu ktorého v plnom rozsahu zotrúva so záverom, že podanie žalovaného označené ako

odvolanie je potrebné v súlade s ust. § 124 ods. 1 CSP považovať za návrh na doplnenie rozhodnutia v zmysle ust. § 225 CSP.

8. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedli, že trvajú na svojom odvolaní a jeho dôvodoch. Poukázali na to, že v odvolaní uviedli konkrétne zákonom stanovené podmienky, pre ktoré nemalo byť doplniace uznesenie vydané. Žalovaný nepodal návrh na doplnenie uznesenia okresného súdu č. k. 6C/1/2018-207 v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia a podal proti doplniacemu uzneseniu v rozsahu neexistujúceho výroku len odvolanie. Žalovaný až so značným časovým odstupom a len na výzvu súdu až dňa 11. 08. 2021, po uplynutí 15 dňovej lehoty na podanie návrhu na doplnenie uznesenia, len vo všeobecnosti uviedol ako sa majú hodnotiť podania.

9. K vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcov 1/ a 2/ žalovaný doručil súdu prvej inštancie „písomné stanovisko“, v ktorom zotrval na svojich doterajších tvrdeniach a uviedol, že na písomnú výzvu žalovaný podal súdu písomné vyjadrenie zo dňa 11. 08. 2021, na obsahu ktorého v plnom rozsahu zotrváva, kde v závere svojho vyjadrenia uviedol, že „...v súlade s ust. § 121 ods. 1 CSP treba podanie zo dňa 05. 01. 2021 považovať za návrh na doplnenie rozhodnutia podľa ust. § 225 CSP (Zborník IV., strana 50)“. Poukázal na to, že pre posúdenie procesných úkonov nie je významné ako ich účastník označil, alebo že neboli vôbec označené, či to, aký obsah jej účastník prisudzuje. Súd vždy zväží obsah (zmysel) prejavu vôle účastníka a sám uzavrie o aký úkon sa z tohto hľadiska jedná.

10. Krajský súd ako súd odvolací odvolanie prejednal v medziach podaného odvolania, viazaný jeho rozsahom a dôvodmi (§ 379 ods. 1, § 380 CSP), bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a doplniace uznesenie okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil z nasledovných dôvodov.

11. Okresný súd vo veci vydal uznesenie č. k. 6C/1/2018-207 zo dňa 15. 12. 2020, ktorým zrušil zabezpečovacie opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 6C/1/2018-76 zo dňa 05. 02. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/191/2018-167 zo dňa 04. 07. 2018. Toto uznesenie neobsahuje výrok o náhrade trov konania, avšak napriek tomu v bode 10. dôvodov tohto uznesenia okresný súd uviedol, že „...pokiaľ si právny zástupca žalovaného uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, tak mu súd náhradu týchto trov nemohol priznať, pretože v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/5/2018 bol súd povinný zrušiť zabezpečovacie opatrenie z úradnej moci, avšak nedopatrením to tak nespravil. Preto aj s poukazom na to, že ide o trovy konania, ktoré vznikli po skončení konania, nebolo ich náhradu možné žalovanému priznať“. Odvolací súd považuje celý bod 10. dôvodov uvedeného uznesenia za zmätočný, nepreskúmateľný, nekorešpondujúci s výrokom uznesenia okresného súdu, ktoré výrok o náhrade trov konania vôbec neobsahovalo. Podľa ust. § 225 ods. 1 CSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. Podľa ust. § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

12. Niet pochyb o tom, že v uznesení č. k. 6C/1/2018-207 z 15. 12. 2020 okresný súd nerozhodol o niektorej časti predmetu konania, konkrétne o náhrade trov konania, a preto strana mohla do 15 dní od doručenia tohto uznesenia navrhnúť jeho doplnenie. Žalovaný podal proti uvedenému uzneseniu v zákonnej lehote odvolanie, pričom ho podal proti výroku o náhrade trov konania, ktorý výrok uvedené uznesenie vôbec neobsahovalo a z uvedeného dôvodu okresný súd vyzval žalovaného listom zo dňa 03. 08. 2021, aby v súdom určenej lehote uviedol, či podanie zo dňa 05. 01. 2021 označené ako odvolanie, má súd považovať za odvolanie, resp. za návrh na doplnenie uznesenia v časti trov. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu prvej inštancie dňa 13. 08. 2021 (zo dňa 11. 08. 2021) mutatis mutandis uviedol, že pokiaľ súd prvého stupňa nerozhodol napríklad o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania a pod., nemožno podanie účastníka, hoci aj označené ako odvolanie, spravidla posudzovať ako opravný prostriedok, ale v súlade s ust. § 124 ods. 1 CSP treba ho považovať za návrh na doplnenie rozhodnutia podľa ust. § 225 CSP (Zborník IV., strana 50). Z uvedeného dôvodu potom súd prvej inštancie podanie žalovaného označené ako odvolanie považoval za návrh na doplnenie uznesenia okresného súdu, v dôsledku ktorej skutočnosti vydal teraz odvolaním napadnuté doplniace uznesenie.

13. V konaní nebolo možné prihliadnúť na tvrdenia žalobcov 1/ a 2/, že okresný súd nemohol vydať dopĺňacie uznesenie vzhľadom k tej skutočnosti, že žalovaný nepodal návrh na doplnenie uznesenia do 15 dní od doručenia uznesenia okresného súdu. Okresný súd správne podanie žalovaných zo dňa 04. 01. 2021 doručené súdu prvej inštancie dňa 05. 01. 2021 označené ako odvolanie, považoval za návrh na doplnenie uznesenia okresného súdu č. k. 16C/1/2018-207 zo dňa 15. 12. 2020. Okresný súd toto podanie správne posudzoval podľa jeho obsahu v súlade s ust. § 124 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Už zo samotného podania zo dňa 04. 01. 2021 vyplýva, že žalovaný ním podal súdu prvej inštancie návrh na doplnenie rozhodnutia, hoci sám toto podanie označil ako odvolanie. Toto podanie nebolo možné považovať za odvolanie už len z toho dôvodu, že sa ním napáda výrok uznesenia okresného súdu, ktorý predmetné uznesenie vôbec neobsahoval. Keďže žalovaný žiadal uznesenie vo výroku o náhrade trov konania zrušiť, pričom uznesenie výrok o náhrade trov konania neobsahovalo, je jasné, že podanie bolo treba posúdiť ako návrh na doplnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pokiaľ však mal súd pochybnosti o obsahu uvedeného podania, správne žalovaného vyzval na označenie, či podanie má považovať za odvolanie alebo za návrh na doplnenie uznesenia, pričom žalovaný vo vyjadrení zo dňa 11. 08. 2021 v poslednom odseku jasne, zrozumiteľne a zreteľne uviedol, že jeho podanie má súd považovať za návrh na doplnenie rozhodnutia podľa § 225 CSP. Podanie zo dňa 04. 01. 2021 označené ako odvolanie, bolo doručené súdu prvej inštancie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia č. k. 6C/1/2018-207 zo dňa 15. decembra 2020, a preto, aj keby podanie žalovaného zo dňa 04. 11. 2021 súd považoval za odvolanie a nie za návrh na doplnenie rozhodnutia, tak odvolanie by bolo podané v lehote, a teda, napadnuté uznesenie by nemohlo nadobudnúť právoplatnosť až do rozhodnutia o odvolaní a v zmysle ust. § 225 ods. 1, druhej vety, a súd by mohol uznesenie, ktoré nenadobudlo právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

14. Záverom odvolací súd teda zhrňuje, že súd prvej inštancie správne podanie žalovaného zo dňa 04. 01. 2021 považoval za návrh na doplnenie uznesenia okresného súdu č. k. 6C/1/2018-207, ktorý bol podaný v zákonnej 15 dňovej lehote od jeho doručenia, ale aj keby súd prvej inštancie toto podanie považoval za odvolanie, bol súd prvej inštancie oprávnený vydať dopĺňacie uznesenie pred nadobudnutím právoplatnosti uznesenia okresného súdu, a to aj bez návrhu v zmysle ust. § 225 ods. 1, veta druhá CSP.

15. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania považuje odvolací súd za vecne správne v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalovaný bol v konaní o zrušení zabezpečovacieho opatrenia v plnom rozsahu úspešný, súd mu správne priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Z uznesenia okresného súdu správne súd prvej inštancie vynechal bod 10. dôvodov, keďže išlo o zmätočné odôvodnenie výroku, ktorý uznesenie okresného súdu neobsahovalo a nahradil ho odôvodnením korešpondujúcim s výrokom o náhrade trov konania (výrok I.) uvedenom v dopĺňacom uznesení okresného súdu č. k. 6C/1/2018-229 zo dňa 26. októbra 2021.

16. Žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, preto odvolací súd žalobcom 1/ a 2/ uložil v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Rozhodol tak aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP.